

бода; колко села и градове бѣха разорени и опожарени, колко деца избити и натъкнати на турски ножъ . . .

На председателя потекоха сълзи отъ очитѣ; той много се разтѣжи и снагата му затрепера. — Нека Богъ бѣде милостивъ къмъ насъ и благослови нашия законъ!

Антимъ I, председателъ на Учр. събрание

Антимъ I благослови Конституцията и подписа името си съ сребърната писалка.

Народнитѣ представители съ свалени шапки благоговейно се наредиха единъ подиръ другъ. Всѣки казваше — на добъръ часъ! и подписваше Конституцията.